

Vše nové

Jarov, první neděle 2026

Vstupní slovo: Zj.21.5: I řekl ten, kterýž seděl na trůnu: *Aj, nové činím všecko.* I řekl mi: Napiš to. Neboť jsou tato slova věrná a pravá.

Po modlitbě: 2.Kor.5.14-21: Vždyť nás má ve své moci láska Kristova - nás, kteří jsme pochopili, že jeden zemřel za všechny, a že tedy všichni zemřeli;¹⁵ a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, kdo za ně zemřel i vstal.¹⁶ A tak od nynějška už nikoho neposuzujeme podle lidských měřítek. Ačkoli jsme dříve viděli Krista po lidsku, nyní ho už takto neznáme.¹⁷ **Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!**¹⁸ To všecko je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření.¹⁹ Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění a nám uložil zvěstovat toto smíření.²⁰ Jsme tedy posly Kristovými, Bůh vám domlouvá našimi ústy; na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem!²¹ Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.

Před kázáním: J.13.31-35: Když Jidáš vyšel ven, Ježíš řekl: "Nyní byl oslaven Syn člověka a Bůh byl oslaven v něm;³² Bůh ho také oslaví v sobě a oslaví jej hned.³³ Dítka, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete.³⁴ **Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali;** jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem.³⁵ Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým."

Závěrečné slovo: Fp.4.4-7: Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!⁵ Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko.⁶ Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu.⁷ **A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.**

Písně:

289.1 Tebe, Bože, chválíme
326 Ježíš hříšné přijímá
581 Stvoř srce čisté
749 Tvá, Pane Kriste, věc to je
706 Důvěřuj se v Pána
549 Buď Tobě sláva

Děkujeme, Otče náš, za uplynulé vánoční svátky, za poselství o Tvém příchodu v lidském těle mezi nás, lidi. V současném rozbouřeném světě si vděčně uvědomujeme, že hřích nemá poslední slovo, že Ježíš Kristus, náš Spasitel a Pán, a zároveň náš Přítel a Bratr, nad zlem zvítězil. Rádi si připomínáme, že Ti na tomto světě, na Tvém stvoření záleží, že Ti záleží na tom, co děláme, jak si počínáme, nicméně že Tvůj Svět je mnohem větší než tento námi obývaný svět materiální. Děkujeme, že i do námi vnímaného materiálního světa vstupuje a proniká Tvé království.

Děkujeme, že jsme mohli vstoupit do nového kalendářního roku. Prosíme Tě, aby tato v podstatě formální změna nám připomněla svědectví Písma, že Ty činíš všechno nové. Prosíme Tě, abychom uměli to nové přijímat.

Prosíme Tě za Tvou církev v nejrůznějších vnějších formách a organizacích, za její bohoslužebná shromáždění, za její činnost. Prosíme, buď svým Duchem přítomen i dnes zde mezi námi. Amen.

Ve čtvrtek začal rok 2026. Dnes je jeho první neděle. Počítání roků, uvnitř nich pak měsíců a v rámci měsíců zas dnů je užitečné, abychom mohli vyjadřovat, kdy se která událost stala, nakdy co plánujeme či připravujeme apod. Doba změny letopočtů je užitečnou lidskou dohodou, a je *rozumné, že závisí na zeměpisné délce* tak, aby se letopočet měnil vždy zhruba o půlnoci. U nás nový rok začal zhruba před 82 hodinami, v Sydney už před 91 hodinami, zatímco na Aljašce teprve před 72 hodinami. Církevní rok začal o 33 dnů dříve – první adventní nedělí, také v různých zeměpisných délkách různě, podle příslušného časového pásma. A astronomický nový rok začne okamžikem jarní rovnodennosti, který bude pro celou Zemi stejný – 20. března 2026 v 15:46 SEČ. V Sydney už budou mít 21. března necelou hodinu po půlnoci. Změna letopočtu v podstatě nic neznamena. Přesto lidé konec starého a začátek nového roku oslavují. Dnes to známe především ze sekulárního prostředí. Když jsem byl mladý, bývaly snad ve všech sborech poslední den v roce večerní bohoslužby a pak na Nový rok bohoslužby slavnostní. Poslední den v roce bývá v církevních kalendářích označen jménem Silvestr. V některých církevních společenstvích se ony zmíněné silvestrovské bohoslužby protahovaly až za půlnoc. Potřeba zavzpomínat, poděkovat za to, co bylo, a i za sestry a bratry, kteří v končícím roce odešli z této časnosti, je celkem přirozená. A bratrsko-sesterské společenství je k tomu vhodným prostředím. Nový rok zas bývá spojen s různými předsevzetími, která ovšem zpravidla záhy vezmou za své. Nezúčastněný pohled zvenku potvrzuje představu starozákonního kazatele o věčném fádním koloběhu (Kz.1.2-10 [B21]): *Marnost nad marnost! řekl Kazatel. Marnost nad marnost, všechno je marnost! K čemu je člověku všechno to pachtění, kterým se pachtí pod sluncem? Jedno pokolení odchází a jiné přichází, země však nehnutě trvá navěky. Slunce vychází a znovu zapadá, aby chvávalo tam, odkud vyjít má. Severní vítr se mění v jižní, sem a tam točí se, tam a sem, kolem dokola stále vrací se. Veškeré řeky do moře míří, moře se ale nepřeplní. Tam, odkud pramení, se řeky vrací, aby pak odtamtud znovu plynuly. Jak jen jsou úmorné všechny ty věci, člověk to ani nemůže vyslovit! Oko se pohledem nikdy nenasytí, ucho se nenaplní slyšením! Co bylo dříve, to zase bude, to, co se dělo, se bude dít. Není nic nového pod sluncem. Copak je něco, o*

čem se dá říci: Pojd' se podívat na něco nového? Vždyť to tu bylo už celé věky, bylo to na světě dávno před námi!

My jsme však dnes slyšeli tři novozákonní texty – počítám mezi ně i vstupní slovo – v nichž se vyskytuje přídavné jméno *nové*. Ve vstupním slovu jde o eschatologický výhled. Víme však, že Boží čas je mnohem bohatší než náš lidský čas, že v něm nelze události lineárně uspořádávat, a tak onen eschatologický výhled se týká i naší současnosti. To nové se totiž netýká nějaké časově vzdálené doby v budoucnosti; týká se těch, kdo jsou v Kristu. Když jsem byl mladý, učivali jsme se v nedělní škole a na konfirmačním cvičení biblické texty – v Kralickém překladu – nazpaměť. S vděčností na to vzpomínám a uvědomuji si, že pro memorování byl kralický text vhodný. 17. verš čteného textu z 5. kapitoly Pavlova 2. listu do Korintu si stále pamatuji a rád si jej připomínám: ***Protož jest-li kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pominuly, aj, nové všecko učiněno jest.*** Rozhodnout se následovat Krista je úžasná změna. V rozhovoru s Nikodémem Pán Ježíš hovoří o novém narození. Nelineárnost Božího času a hřích rozšířený v našem pozemském domově znamenají, že ono nové narození nepředstavuje nějakou jednorázovou změnu. Je třeba se stále obracet ke Kristu. Stále přijímat to nové, co On učinil a nám lidem přináší. Vždy to znamená obohacení. Změna letopočtu, nový kalendářní rok, nám tuto potřebu připomínají. On, Ježíš, činí všecko nové. Je na nás Jeho pozvání stále slyšet a přijímat.

Starý zákon, tedy svá Svatá písma, Židé dělí na Zákon, Proroky a Spisy. V první ze zmíněných částí, kterou tvoří 5 knih Mojžíšových, nacházíme nejrozmanitější přikázání. Asi se nám při tom nejdříve vybaví Desatero, které je tam zapsáno dvakrát, ve 2. a v 5. Mojžíšově knize. Jsme zvyklí se na ně dívat jako na základ Božího zákona, jako na jakousi ústavu Božího lidu. Ale v Mojžíšově Zákoně jsou i další velmi důležitá přikázání, dokonce ještě důležitější než desatero. Poslyšme dvě z nich, jedno z 6. kapitoly 5. knihy Mojžíšovy (Dt.6.5), druhé z 19. kapitoly 3. Mojžíšovy knihy (Lv.19.18): ***Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.*** ☉ *Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin.* Pán Ježíš k nim dodává: ***Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci*** (Mt.22.40).

Jsme na začátku nového roku. Slyšíme, že jsme zváni k novým věcem. Myslíme na to nové, co činí Ježíš. Připomněli jsme si Jeho slova: ***Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem.*** Tato

slova platí stále. Vstup do nového roku nám je znovu připomíná. **Staré věci pominuly, aj, nové všecko učiněno jest.** A to směřování k novému, k novým věcem, k nové lásce v sobě obsahuje i výzvu nezatěžovat se tím, co bylo. Pán Ježíš vzal tíhu našich vin na sebe, osvobozuje nás od nich a zve nás na svou cestu. Otvírá nám cestu do Božího království, do Božího Nového světa, který mohutně přesahuje svět, který vnímáme svými smysly, svět, který je poskvrněn hříchem. My často necháváme své mysli zahltit informacemi o pozemském dění ☹ a pro krásu Božího Světa v nich nezůstává prostor. I k nám mluví Pavlova slova z jeho listu římským křesťanům (12.2): *A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se **obnovou své mysli**, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.*

Už jsem zmínil, že Nový rok bývá spojen s různými předsevzetími. Raději bych mluvil o přáních. Toužíme, aby ve světě – a při tom myslíme především na naši část světa – zavládl mír. Aby se přestalo lhát. Aby byl svět lepší. Aby byla naše společnost lepší. Aby si lidé uvědomovali, co jsou skutečné hodnoty. ☹ Myslíme i na naši církev, i na další církevní společenství. Myslíme na modlitbách. Tato přání vedou mé myšlenky k závěrečným slovům Matoušova evangelia: *Ježíš řekl: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."* Kéž by hlas Kristova evangelia zněl výrazně a nepřeslechnutelně. Mysleme na to na svých modlitbách; a nejde jen o modlitby v našich myšlenkách a slovech, nýbrž i – a snad především – o modlitby promítnuté do jednání a činů.

Děkujeme Ti, Pane Ježíši Kriste, že můžeme přicházet k Tobě se svými problémy a starostmi. Děkujeme za sílu, krásu a podmanivost Tvého evangelia. Prosíme Tě, aby se s novou silou šířilo světem. Prosíme, ved' nás a žehnej nám, abychom aspoň trochu k tomu přispívali. Amen.